

Josep Massot i Muntaner

Nascut a Palma, l'any 1941, Josep Massot es va llicenciar en filologia romànica a la Universitat de Barcelona el 1962. Monjo de Montserrat des d'aquell mateix any, va ser ordenat sacerdot el 1971 després dels estudis eclesiàstics d'humanitats, de filosofia i de teologia. Des d'aquell any és director de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Ha estat director de la revista internacional *Studia monastica* i actualment dirigeix *Serra d'Or* i *Randa*. Està vinculat altres publicacions com *Llengua & Literatura i Estudis Romànics* i al consell editor d'*Els Nostres Clàssics*. Al llarg de molts anys ha ensenyat català i literatura al clericat de Montserrat.

Entre les moltes entitats culturals i científiques de les que forma part, ha tingut diverses responsabilitats a l'Associació Internacional de Llengua i Literatura; ha estat president i vicepresident de la Societat Catalana de Llengua i Literatura, filial de l'Institut d'Estudis Catalans; és vicepresident de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans; i és secretari de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.

Ha publicat més de mil dos-cents treballs i un bon nombre de llibres sobre temes de llengua, literatura i història dels Països Catalans, entre els quals *Els mallorquins i la llengua autòctona* (1972 i 1985), *Antoni M. Alcover i la llengua catalana* (1985), *Aproximació a la història religiosa de la Catalunya contemporània* (1973), *L'Església catalana al segle XX* (1975), *Els creadors del Montserrat modern* (1979), els *Materials* de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya (1993-2012) –de l'arxiu de la qual és conservador–, *Georges Bernanos i la guerra civil* (1989; traduït al francès el 2001 i en alemany el 2002) i tot un seguit d'altres obres sobre els diversos aspectes de la guerra civil, de l'exili i de la resistència interior, especialment a les Illes Balears.

Entre els premis rebuts hi ha el Premi Francesc de B. Moll, de l'Obra Cultural Balear, pel conjunt de la seva obra, i el Premi Nacional de Cultura Popular 1998. La Generalitat de Catalunya li va atorgar la Creu de Sant Jordi el 1996 i el 1998 va ser nomenat doctor honoris causa de la Universitat de les Illes Balears.

El 13 de juny d'aquest any va rebre el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes al Palau de la Música Catalana de Barcelona. Instituit el 1969, és el segon eclesiàstic que rep aquest guardó després del pare Miquel Batllori.

Lletres de Nadal 2012

Lletra de Nadal

Un cop més hem arribat al temps de l'Advent i un cop més recordarem ben aviat, amb el poeta, que tots els camins duen a Roma, però no tots duen a Betlem. El Nadal d'enguany tindrà la màgia de sempre i ens permetrà de felicitar-nos els uns als altres, de desitjar-nos moltes coses bones i de prometre'ns que tirarem endavant molts projectes, que farem millor la nostra feina de cada dia i que ens esforçarem per ajudar i per fer més feliços tots aquells que ens envolten.

El Nadal d'enguany, en alguns aspectes, serà un Nadal esperançat, un Nadal il·lusionat davant les noves situacions que s'han donat al nostre país i que ens conviden a recobrar la dignitat que des de fa segles les circumstàncies ens van arrabassar, a sentir-nos poble en marxa que vol decidir lliurement el seu futur, a caminar endavant sense defallir, dins el respecte mutu i amb un esperit pacífic i pacificador.

El Nadal d'enguany, tanmateix, tindrà molts altres aspectes negatius. La situació de crisi que ens afecta des de tants costats ens angunieja i ens preocupa. Mentre el gran capital manté els seus privilegis, mentre els més afavorits per la fortuna no s'han de privar de res, els ciutadans normals veiem cada cop més que el futur que se'ns presenta no va en el sentit que desitjaríem. L'atur arriba a xifres molt preocupants, els sous són congelats o rebaixats, les pensions són retallades, la seguretat social topa amb obstacles que en dificulten el funcionament adequat i que obliguen a despeses suplementàries i que no tothom es pot permetre, l'ensenyament perd qualitat, les taxes universitàries són augmentades d'una manera que molts consideren excessiva... I no parlem dels atacs contra la nostra personalitat, la nostra llengua i la nostra cultura que vénen des d'institucions de Madrid o que es produeixen al País Valencià, a les Illes Balears o a la Franja de Ponent, en nom d'una pretesa llibertat que no fa sinó afavorir els interessos inconfessables dels enemics de la democràcia i de l'autèntica llibertat.

Com sempre, doncs, la nostra vida es mou dins l'ambigüitat, amb caires positius i caires negatius, i en la mesura de les nostres possibilitats ens caldrà treballar perquè la nostra societat millori i per evitar l'empobriment progressiu de molts sectors d'aquesta societat, que a la curta o a la llarga podria dur a un retrocés lamentable dels guanys socials i econòmics de les darreres dècades.

Atès que m'adreço als amics de CatalunyaReligió.cat, no puc deixar de recordar que fa pocs mesos vam celebrar el cinquantenari de la inauguració del Concili Vaticà II, una iniciativa de l'enyorat papa Joan XXIII que va sotraquejar el món catòlic i va obrir portes i finestres en molts àmbits del món cristià i fins i tot en les relacions entre tota mena de religions. Tant de bo que aquest aniversari ens serveixi per recuperar els reptes que l'Església d'avui té encara pendents i ens estimuli a viure amb fidelitat la crida tallant de l'Evangeli, de la bona nova de Jesús de Natzaret.

Amb un optimisme que passa per sobre dels núvols i de les maltempades us desitjo ben de cor un bon i sant Nadal.

Montserrat, Advent de 2012

Josep Massot i Muntaner